

Er der plads til sådan en som mig?

Hus Forbi-sælger David Skov, som er sælger og nybagt campingvognsbeboer, spørger en politiker og en koordinator for skæve boliger

interview David Skov
tekst Peter Andersen
foto: Mette Kramer Kristensen

Egedal Kommune består af 18 små og store bysamfund, hvor der bor mellem 200 og 10.000 borgere. Langt de fleste bor i etplanshuse. Det gør det på den ene side svært at placere boliger til socialt udsatte, mener man i kommunen – der kan komme modstand fra lokalbefolkningen, og der skal også være en købmand inden for rimelig rækkevidde. På den anden side er der altså hjemløse overalt, også i Egedal.

Derfor valgte kommunen at bygge en midlertidig by af campingvogne på torvet, så borgere på vej ind og ud af kulturhuset kunne se, at der er en verden udenfor.

– Thorsholm er ti skæve boliger og et fælleshus, som blev opført i 2012, og ni af de oprindelige beboere bor der endnu, selvom det er nogle meget forskellige mennesker. Vi har fem- seks medarbejdere tilknyttet, og to af lejlighederne er allerede blevet renoveret for en million kroner hver. Alligevel sparer kommunen 100.000 kroner om året per bolig, fortæller Anders Elmann Hansen, som er koordinator fra boligloftet Thorsholm i Høje Taastrup Kommune.

– Nogle tror, at kommunerne slet ikke arbejder med det her, men det passer ikke. Så det er godt en gang i mellem at sætte fokus på det, siger det socialdemokratiske byrådsmedlem Ib Sørensen fra Egedal.

Jeg blev hjemløs, fordi jeg fik at vide af kommunen, at de ikke havde en bolig, jeg kunne flytte ind i. Det eneste, jeg kunne få, var en nattejneste, hvor jeg kunne komme klokken ni om aftenen og blev smidt ud om morgenen klokken syv. Det tilbød de mig, selvom jeg stod med et fast job. Bagefter fandt jeg ud af, at de havde masser af nødboliger, men da havde jeg selv fundet noget andet.

Dyre herberger

Sig mig, Anders, vil der være plads til

Hus Forbi-sælger David, i midten, har en del spørgsmål til det socialdemokratiske byrådsmedlem Ib Sørensen fra Egedal Kommune (til venstre) og Anders Elmann Hansen fra boligloftet Høje Taastrup Kommune.

sådan en som mig i Thorsholm i Høje Taastrup?

Anders: De 10 boliger er permanente, og beboerne er visiteret. De har alle tunge problemer, og vi har ikke selv indflydelse på, hvem der skal bo der.

På Sundholm blev jeg sat på venteliste, selvom det er akutboliger. Folk kommer foran i køen, fordi de får eksempelvis et misbrug, de ikke kan styre.

Anders: Der er et flaskehalsproblem. Vi har også et herberg og andre muligheder. Men når en person rykker ind på et herberg, kommer der en rimelig pebret regning, og så har kommunen heldigvis lært, at den skal handle. Hvis de bor der i månedsvis eller årevis, bliver det en dyr historie. Så vi skal åbne for alternative løsninger. For den enkeltes skyld, men også for økonomien.

Ib: I 2005 lavede vi de første skæve boliger til skæve eksisterende. Der er en vis udskiftning, men nogle der bor der længere tid. Så har vi nogle husvildeboliger til familier, der bliver ramt.

Symboliske campingvogne

Der er dog ingen planer om at tilføje en by af campingvogne til Egedal Kommunes liste af botilbud.

Ib: Formålet er, at de, der kommer fra deres store parcelhus, kan se, at dette kan være et levevilkår for nogle. Den dag, vi åbnede, plusede det ned for at sige det rent ud, og det viser jo vilkårene. Vi prøver at lave et miljø, så folk lige tænker efter. Men som sådan er campingvognene symbolik.

Anders: Der er ingen tvivl om, at vi sagtens kunne bygge dobbelt så mange skæve boliger i Høje Taastrup. Men for at kommunerne skal have adgang til de midler, der er afsat fra Christiansborg, skal boligerne leve op til nogle standarder. Det handler for eksempel om størrelse, handicapvenlighed og huslejen, som ikke må være for høj. Jeg ville da gerne åbne for en vifte af løsninger, og jeg ville ønske, man kunne tænke mere ud af boksen.

Ib: Der findes bedre løsninger end campingvogne.

Også her-og-nu-løsninger?

Ib: Ja, hvis kravene blev lempet, og ressourcerne blev frigivet, kan der stilles boliger til rådighed. Hvis et byområde bliver ramt af oversvømmelse, som vi jo har oplevet, er man i stand til at genhuse 5.000 på ganske få døgn. Man kan sætte boligcontainere op, som har alle faciliteter. De boligtyper be-

gynder vi nu også at trække på til flygtninge.

De boligramte

Det er love og regler, der skal leves om. Derfor ser jeg stadig campingvogne som en genial idé. Jeg havde min campingvogn, inden jeg mistede min bolig. Men mange giver op på forhånd.

Anders: Borgmesteren i Høje Taastrup, Michael Ziegler, var temmelig forurettet over et brev fra integrationsminister Inger Støjberg om, at kommunerne gør for lidt til at finde boliger til hjemløse. Han har gennem længere tid prøvet at råbe op om problematikken med de rigide regler. Man skubber det hele over til kommunerne.

Ib: Mener I virkelig, at campingvogne er en løsning?

Ja da. En af dem, jeg er gået meget sammen med, er begyndt at kigge sig om, efter jeg er flyttet i campingvogn.

Ib: Men nogle vil vel ikke kunne fungere i en campingvogn. Man skal kunne håndtere faciliteterne.

Jeg har lige haft en bolig, jeg ikke fungerede i. Nu har jeg ikke mere, end jeg kan gå over.

Anders: Du er en af dem, man kalder 'de boligramte'.

Ja, sådan har jeg det i en lejlighed. |

– Jeg synes, det er et genialt initiativ. Men jeg kunne da godt tænke mig at høre, hvor de vil lægge sådan en campingby. Jeg ved jo af egen erfaring, at Hus Forbi-uniformen generer mange.

Campingvogn forbi

Kan en campingvogn være en rigtig bolig?

Helt klart ja, mener David Skov, som her i efteråret flyttede ind på en campingplads i Hundige syd for København i en vogn, han har lånt. Og der har han indtil videre tænkt sig at blive boende. Derfor er han nysgerrig, da han en fredag i november har taget turen til Stenløse i Nordsjælland. Her har Egedal Kommune som led i en såkaldt innovationsfestival indrettet en lille campinglandsby foran kulturhuset. Overskriften er 'Rum til alle'. Der er suppe med brød til de sultne, og målet er at sætte fokus på, at der skal være rum til alle på boligmarkedet. 'Vi mangler billige boliger og hjemløsheden stiger,' som der står i programmet. |

Mindre klaustrofobi i en campingvogn

Betalingen for at bo på en campingplads er til at have med at gøre

af David Skov

Det er virkelig dejligt, jeg har aldrig kunnet finde ud af at bo i en bolig. Når klaustrofobien bliver for stor, går jeg uden at tænke på konsekvenserne. Jeg boede før i et faldefærdigt hus, men da kæresten skred, var der ikke noget at gøre. Jeg kan ikke finde ud af at betale til tiden, regniger giver mig stress. På campingpladsen betaler jeg kontant, 2.000 kroner om måneden plus strøm, og det kan jeg have med at gøre.

Siden 1990 er jeg flyttet 57 gange. Jeg forsøgte en gang at få min sagsbehandler til at give mig penge til et telt, men jeg fik aldrig noget svar.

Ilvad er prisen på et telt i forhold til en lejlighed, som det i øvrigt ville være tå-

beligt at give mig? Jeg er altså ikke i målgruppen for housing first. Men sagsbehandlerne kan ikke det unormale. De tænker i konsekvenser – ikke i tillid.

– Jeg synes, det er et genialt initiativ. Men jeg kunne da godt tænke mig at høre, hvor de vil lægge sådan en campingby. Jeg ved jo af egen erfaring, at Hus Forbi-uniformen generer mange.

Jeg er glad for min campingvogn. Jeg er 44 år og håber på, at jeg nu kan komme til at leve lidt i stedet for bare at overleve. Jeg er dog noget skuffet over, at Egedal Kommune ikke har videre planer med campingvognene.

– Det er da fint nok at de sætter fokus på det. Men det er jo bare et stunt. Det bliver nok som det plejer. De snakker og snakker, og der sker ikke noget. |